

יג. מי שנהג איסור באורז בפסח, משום היותו סמוך על שולחן אביו, וכיום נשא אשה ועומד ברשות עצמו, רשאי לנהוג היתר בלי שום התרת חכם, אמנם טוב שיעשה התרה ז'.

יד. אשה אשכנזיה הנשואה לבעל ספרדי, והיא נוהגת איסור באורז וקטניות כמנהגה בבית אביה, אפילו הכי מותר לה לבשל לבעלה בפסח אורז וקטניות, ואם ברצונה לבטל מנהג הוריה ולנהוג משעת נישואיה כמנהג בעלה, נכון שתעשה התרה כדי שתוכל לאכול אורז וקטניות כמנהג הספרדים יו.

טו. כל מוצרי המזון שקונה אותם לפסח יזהר מאד לראות שיש עליהם הכשר מטעם הרבנות המוסמכת.

תערובת חמץ

א. באיסור חמץ החמירו חכמים, שאפילו נפל מעט חמץ לתוך התבשיל בפסח, אף על פי שיש בתבשיל כמות של פי אלף ויותר כנגד החמץ, נאסר התבשיל כולו באכילה, כיון שההלכה קובעת, חמץ בפסח במשהו, דהיינו אפילו רק משהו של חמץ מעורב בתבשיל, נאסר כל התבשיל א'.

עיונים והארות

(ס' תסז ס"ק ו) והוא הדין לכל יתר החומרות שנהגו אחינו האשכנזים. ובפרט בהלכות הפסח רשאית אשה מבני אשכנז שנישאת לספרדי לנהוג כמנהג הספרדים לאחר שתעשה התרה.

א. שו"ע (ס' תמ"ז סעי' א). כידוע כל מאכל איסור שהתערב במאכל כשר, אם יש כמות של פי ששים במאכל הכשר כנגד מאכל האיסור, בטל האיסור ומותר התבשיל באכילה, למשל אם נשפך מעט חלב לתבשיל של בשר, ויש בתבשיל בשר כמות של פי ששים כנגד החלב הנשפך, מותר התבשיל באכילה, והוא הדין בשאר איסורים כנבלה וחזיר וכיוצא, משא"כ בפסח כזכר בהלכה.

ויש לחוש שמא יתחלף בפת דגן. ג. מפני ששמים אותם בשקים עם דגן, אבל כ"ז שייך רק בקטניות יבשות ולא בלחות, ועל כן נהגו בכל ארצות ספרד לאוכלם, וגם לענין מעשרות לא חשיבי קטניות אלא ירק, עיי' רמב"ם (פ"א ממע"ש), וכן בגמ' (ריש פ"ז דנדרים) מבואר דגם לענין לשון בני אדם לא חשיבי בכלל קטניות.

יד. חזו"ע (שם) שו"ת יח"ד (ח"א סימן יב). ואשכנזי שמתארח בבית ספרדי בפסח מותר לו לאכול בכלים של בעל הבית אפילו שבעל הבית נוהג היתר באורז וקטניות.

טו. שם, והביא שם את דברי החיד"א במחבר

ב. מותר למכור את התבשיל שנתערב בו חמץ לגוי ולהנות מהכסף, שכיון שאין הגוי משלם עבור הנאת טעם החמץ שבתבשיל, נמצא שאינו נהנה מהחמץ כלל³. ואולם בני אשכנז מחמירים בזה ושורפים את כל התבשיל, ורק בהפסד מרובה מקילים למכור לגוי⁴.

ג. טבליות וכדורי הרגעה נגד מחושי ראש, או שינים, מותר להשתמש בהם בפסח אפילו יש בהם תערובת חמץ בתנאי שטעמם פגום ובולעים אותם כמות שהם, אבל טבליות שמוצצים אותם וטעמם טוב, אסור למצוץ אותם לרפואת דלקת גרון, אלא אם כן נתברר שנעשו מעמילן של תירס או תפוחי אדמה, וטוב שיבקש מהרופא בעת רישום "הרצפט" שירשום תרופות שאינן מכילות חשש חמץ⁵.

ד. סיגריות שיש לחוש שמדבקים אותם בחומר שיש בו חשש חמץ הואיל ונפסל לאכילת הכלב, וגם אינו ניכר יש להתיר לעשן מהם בפסח⁶.

עיונים והארות

תערובת חמץ קודם פסח

כל החומר שהחמירו חכמים בחמץ שאפילו באלף לא בטיל הוא דוקא כשהתערב החמץ בפסח עצמו, אך אם התערב החמץ בתבשיל קודם הפסח [ואפי' בערב פסח אחר חצות היום, שכבר אסרה התורה לאכול חמץ], עדין מקילים אנו ככל יתר האיסורים, ובטל החמץ בששים. והטעם בזה, מכיון שכל מה שהחמירה התורה בחמץ בכרת ובאיסורי "לא יראה" ו"לא ימצא" ו"תשביתו", הוא דוקא בפסח עצמו, אבל קודם הפסח הריהו כיתר האיסורים, ובטל בששים. (שו"ע שם סעי' ב', ומו"ר מופת הדור שם הלכה ה.)

למשל, נשפכה מעט בירה לתוך היין קודם הפסח, והיה פי ששים ביין כנגד הבירה, מותר לשתות היין בפסח. אבל אם נשפכה הבירה בפסח עצמו, נאסר כל היין, אף אם יש בחבית פי אלף יין כנגד הבירה. (שו"ע שם סעי' ד' ומו"ר מופת הדור שם הלכה ז.)

וכמו כן אם קודם הפסח נשפכה מעט בירה לתוך תבשיל מרק או בשר, והיה פי ששים בתבשיל כנגד הבירה, מותר לחמם את התבשיל ולאכלו בפסח. אבל אם נשפכה הבירה בפסח עצמו, נאסר התבשיל אף אם יש בו פי אלף מהבירה (שו"ע שם, ביאור הלכה ד"ה בלח).

דין הנ"ל שבטל בששים קודם הפסח, הוא אפילו שלא נודע לנו קודם הפסח שהתערב החמץ, אלא בתוך הפסח עצמו נודע לנו, הרי זה מותר. (מו"ר מופת הדור שם)

ב. שו"ע (ס' תס"ז סעי' י') מו"ר מופת הדור (שם הלכה ה.).

ג. רמ"א (שם) ובמשנ"ב.

ד. חזו"ע (שם הלכה יח). ודעת הגאון רבי מרדכי אליהו זצ"ל לאסור תרופות א"כ הם כשרות לפסח ואם אין תרופה כשרה לפסח עליו לשאול פוסק.

ה. חזו"ע (שם).

- ה. מותר לצחצח נעליו בחול המועד פסח במשחת נעלים שיש בה תערובת חשש חמץ, ויקנה אותה קודם הפסח, וכן מותר ללבוש כובעים שמדבקים אותם בבצק מבפנים, מכיון שנפסל מאכילת הכלב קודם זמן איסור החמץ, וכן כורכי ספרים מותר להם לדבק הניירות בבצק או בעמילן חמץ קודם זמן איסור חמץ, ומותר לקרוא בספרים אלו בפסח¹.
- ו. תמרוקים ודברי קוסמטיקה לנשים, מותרים בפסח מכיון שנפסלו מאכילת הכלב קודם הפסח, וכן טבק הרחה כשר, וידוע שכיום רוב הספירט שבארץ ישראל מופק מדברים שאינם חמץ, וכל דפריש מרובא פריש.
- ז. חיטה בקועה שהיא חמץ, שנפלה לתבשיל קודם הפסח, והיה פי ששים בתבשיל, והוציאו את החיטה, מותר לחמם את התבשיל שוב בפסח. אבל אם לא הוציאו את החיטה וחזרו וחימומהו שוב בפסח, נאסר כל התבשיל, כדין חמץ שהתערב בפסח שאפילו באלף לא בטיל, מכיון שהחיטה חוזרת ונותנת טעם שוב בעת חימום התבשיל בפסח עצמו, והרי חמץ בפסח לא בטיל².
- ח. סבונים, משחות שיניים [למעט משחת שיניים של ילדים], משחות כלים וחומרי ניקוי, בשמים ותמרוקים, אינם ראויים לאכילה כלל, ואין בהם חשש חמץ בפסח, ומותרים בשימוש בפסח ואינם צריכים הכשר³.
- ט. בשר ועופות שהוכשרו לפני הפסח, ללא השגחה מחשש חמץ, מותרים באכילה בפסח⁴.

הלכות הגעלת כלים לפסח

- א. כלים שמשתמשים בהם בחמץ במשך כל השנה, אסור להשתמש בהם בפסח בלא הכשרה, וכבר מזמון איסור אכילת חמץ בערב פסח אסור להשתמש בכלי החמץ

עיונים והארות

- ו. חזו"ע (שם), כף החיים (סי' תמב ס"ק לו). תשובה ו).
- ז. שו"ע (סי' תמ"ז סעי' ג) מו"ר מופת הדור (שם ה"ה).
- ח. מו"ר חכם בן ציון בשו"ת אור לציון (ח"ג פ"ח).
- ט. מו"ר חכם בן ציון (שם תשובה י"ב). והיום יש בשר מעובד ויש לחוש שהוא מעובד עם קמח (מדריכי כשרות) ובעופות אין לחוש.